

خواسته های سه تشکل کارگری ایران از شورای حقوق بشر سازمان ملل

سه نهاد کارگری مهم ایران در نامه ی مشترکی خطاب به شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد خواهان رسیدگی این شورا به وضعیت کارگران ایران و دفاع از حق تشکلهای کارگری شدند. شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در اجلاس خود در ژنو که از روز دوشنبه شروع می شود، قرار است به وضعیت حقوق بشر در ایران رسیدگی کند. دهها نهاد ایرانی مدافع حقوق بشر، انجمن های دموکراتیک و تشکل های ایرانی خارج از کشور، روز دوشنبه در ژنو در برابر مقر سازمان ملل متحد گرد می آیند تا همزمان با برگزاری این اجلاس به نقض خشن حقوق بشر در ایران و بازداشت و شکنجه و اعدام مخالفین حکومت اعتراض کنند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و اتحادیه آزاد کارگران ایران در نامه ی مشترک خود به این اجلاس خواهان لغو مجازات اعدام و آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه فعالین کارگری و جنبشهای اجتماعی، لغو اتهامات کلیه دستگیرشدگان، آزادی بی قید و شرط ایجاد تشکلهای کارگری؛ آزادی بی قید و شرط اعتصاب، اعتراض، تجمع و آزادی بیان، برابری کامل حقوق زنان و مردان و محو کار کودک و تامین امکانات رفاهی، آموزشی و بهداشتی برای همه کودکان شده اند. متن این نامه ی مشترک را در زیر می خوانید:

خطاب به شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد

در هفتمین اجلاس بررسی ادواری جهانی شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد، در روزهای ۱۵ تا ۱۷ فوریه ۲۰۱۰ در مقر سازمان ملل متحد در ژنو، وضعیت حقوق بشر در ایران مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

شروع این اجلاس مصادف است با چهارمین سالروز حمایت جهانی از کارگران زندانی سندیکای شرکت واحد که در ۱۵ فوریه ۲۰۰۶ در سراسر جهان بسیاری از کارگران عضو اتحادیه های کارگری جهان با اعلام همبستگی با این کارگران زندانی، صدای اعتراض خود علیه اقدامات ضد سندیکایی در ایران را به گوش مسوولان جمهوری اسلامی ایران رساندند.

مسوولان جمهوری اسلامی ایران در تمام این سالها پس از آن دستگیریها و بازداشت کارگران و فعالان سندیکایی اعلام کرده اند که در صورت امضای تعهد از سوی کارگران زندانی سندیکای شرکت واحد مبنی بر عدم فعالیت سندیکایی و اتحادیه ای، آنان از زندان آزاد خواهند شد. مسوولان امنیتی اعلام کرده اند که جمهوری اسلامی علی رغم پذیرش مقوله نامه های بین المللی فعلا مصلحت نمی دانند که در ایران سندیکا تشکیل شود و چنانچه کسی اقدام به فعالیت سندیکایی کند مخالف نظام جمهوری اسلامی شناخته و محاکمه خواهد شد.

طبقه کارگر ایران در طول سی سال گذشته و بر خلاف مطالبات پایه ای انقلاب ۵۷، نه تنها تغییری در بهبود شرایط زندگی شان ایجاد نشده است بلکه روزبروز بر ابعاد فقر، فلاکت و بی حقوقی آنان افزوده گردیده است. تا آنجا که امروز سازمان جهانی کار ایران را یکی از سه کشور اصلی در دنیا میدانند که کارگران در آن در بدترین شرایط کار میکنند و پایه ای ترین حقوق شان بشدت نقض میشود. وضعیت کار زنان و جوانان به یک معضل اساسی تبدیل شده است، نبود ایمنی کار، تبعیض، قراردادهای موقت یکماهه و سفید امضا به تنها شکل استخدام کارگران تبدیل شده و حداقل دستمزد کارگران چهار برابر زیر خط فقر است و میلیونها خانواده کارگری در نتیجه عدم پرداخت بموقع دستمزدهای نان آورانشان بطور دائمی در غیرانسانی ترین شرایط برای زنده ماندن خود دست و پا میزنند و موج عظیم بیکاری و خطر بیکارسازی کارگران شاغل، زندگی را بر آنان و خانواده هایشان به جهنمی غیر قابل تصور تبدیل کرده است و تنها راه برون رفت از این شرایط غیرانسانی نیاز به یک تغییرات اساسی در تمام سطوح اقتصادی و اجتماعی را میطلبد.

شرایط ضد انسانی فوق در حالی بر کارگران ایران تحمیل شده است که در طول سی سال گذشته طبقه کارگر ایران از تمامی حقوق برسمیت شناخته شده بین المللی خود محروم بوده و هرگونه اعتصاب و اعتراض کارگران و تشکل خواهی آنان با سرکوب، تهدید، بیکاری، زندان و اتهامات امنیتی مواجه شده است.

کارگران ایران در طول سالهای گذشته علیرغم وجود سرکوب و خطر زندانی شدن و بیکارسازی، در اعتراض به شرایط مشقت بار خود بارها به میدان آمده و در برخی مراکز با برپایی تشکلهای خود و اعتصابات و تجمعات بی شمار در دهها و صدها مرکز تولیدی و صنعتی نشان دادند حاضر به تحمل شرایط غیرانسانی حاکم بر کار و زیست شان نیستند. ابعاد این اعتراضات را در این یکماه گذشته میبینیم که بسیاری از شرکت کنندگان در اعتراضات خیابانی از زنان، جوانان و کارگران و خانواده‌هایشان هستند.

هفتمین اجلاس بررسی ادواری جهانی شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در شرایطی برگزار می‌شود که هنوز رئیس و نایب رئیس سندیکای واحد آقایان منصور اسالو و مددی، نمایندگان سندیکای نیشکر هفت تپه آقای علی نجاتی، و علیرضا تقفی و برخی دیگر از فعالین کارگری در زندان، آقای فرزاد کمانگر معلم در زیر حکم اعدام، بسیاری از دستگیر شدگان اول ماه می امسال در انتظار صدور حکم و تعدادی از فعالین سندیکای واحد بصورت بلا تکلیف منتظر بازگشت به کار هستند.

ما امیدوارم خواست های کارگران ایران که داشتن یک زندگی انسانی و شرافتمندانه و بدور از هر گونه سرکوب و رعب و وحشت است در این اجلاس مورد بررسی قرار بگیرد و در طول هفتمین اجلاس بررسی ادواری جهانی حقوق بشر به آن پرداخته شود.

فوری ترین و حداقل ترین این خواست ها در شرایط حاضر عبارتند از:

- لغو مجازات اعدام و آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه فعالین کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی از زندان،
- لغو اتهامات کلیه دستگیرشدگان جنبش کارگری و سایر جنبشهای اجتماعی و صدور حکم منع تعقیب قضائی آنان،
- آزادی بی قید و شرط ایجاد تشکلهای کارگری بدون کسب اجازه از کارفرمایان و نهادهای دولتی و پذیرفتن کلیه کنوانسیونهای بین المللی کارگری و بر چیده شدن تمامی نهادهای غیرکارگری از محیط های کار و محاکمه سرکوبگران و نقض کنندگان حقوق کارگران،
- آزادی بی قید و شرط اعتصاب، اعتراض، تجمع و آزادی بیان،
- برابری کامل حقوق زنان و مردان در محیط کار و تمامی عرصه های زندگی اجتماعی و اقتصادی و خانوادگی،
- محو کار کودک و تامین امکانات رفاهی، آموزشی و بهداشتی برای همه کودکان،

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
اتحادیه آزاد کارگران ایران